

Обещание на Орлето

Азъ дадохъ свято обещание
и въ Бога смѣло се заклѣхъ —
достоеенъ българинъ да стана
и да съмъ истинско орле!

Крѣвта пролята въ бранъ велика —
крѣвта на храбритѣ дѣди
азъ чувствувамъ — и въ мене блика
и бие въ моитѣ гърди!

И нѣкога, когато бжда
и азъ като батио си войникъ,
крѣвта си смѣло ще отсжда —
за родъ, за вѣра и езикъ!

Азъ знамъ една мечта: България!
Свободенъ моя милъ народъ!
За тѣхъ, предъ името на Царя,
обрѣкохъ своя младъ животъ!

Отрасълъ въ роднитѣ балкани,
азъ вдигамъ смѣло днесъ криле —
че дадохъ свято обещание
да бжда истинско орле!

ЙОРДАНЪ РУСКОВЪ

Знаме

Вѣй се, знаме вѣй — развѣвай,
вѣй се, весело плющи, —
въ твоитѣ гѣнки гордость родна
гордо скѣтало си ти!

Вѣй се, знаме, и надежда
ти на роденъ край бжди,
и презъ бури и тревоги
синоветѣ му води!

Вѣй се, знаме, — ти закрильникъ,
ти — заветъ вѣковенъ, святъ, —
съ тебъ вѣрвѣха, съ тебе мрѣха
синъ съ баща и братъ до братъ!

Вѣй се, знаме, — днесъ за подвигъ
ти великъ ни поведи —
нека пѣсень за духътъ ни
утре времето реди!

Вѣй се, знаме, — за неволя
грѣмне ли сѣдбовенъ часъ —
поведи ни къмъ победа,
за победа пѣй съсъ насъ!

Вѣй се, знаме, вѣй — развѣй,
вѣй се, весело плющи —
въ твоитѣ гѣнки гордость родна
гордо запази я ти!

ВАСИЛЪ ПАВУРДЖИЕВЪ